

Ngẫu tượng Bò Vàng

Tôi thường có thú vui hay đi tham quan các ngôi chùa để chiêm ngắm sự cổ kính, nét nghệ thuật, văn hóa và dấu ấn lịch sử của dân tộc ẩn khuất/khắc tạc đâu đó trong mỗi ngôi chùa, đặc biệt là các ngôi chùa cổ kính của Việt Nam. Thời gian gần đây, tôi còn chú ý thấy rằng trong các ngôi chùa ngoài các tượng như Đức Thích Ca Mâu Ni, Văn Thù Bồ tát, Phổ Hiền Bồ tát, Phật A Di Đà, Quan Âm Bồ tát, Đại Thế Chí Bồ tát, Đức Phật Di Lặc, Tiêu Diện Đại sĩ và Già lam Hộ pháp v.v. mà còn có cả tượng/ảnh của Hồ Chí Minh.

Dù không phải là người theo Phật giáo, nhưng tôi cảm thấy rất buồn và bất bình về việc xuất hiện tượng Hồ Chí Minh ở trong các ngôi chùa này, vì Hồ Chí Minh không những là kẻ vô thần, coi tôn giáo là thuốc phiện cần phải loại bỏ, mà còn là kẻ sát nhân, tàn ác, gây bao đau khổ cho dân tộc v.v. (điều này đã được LM Nguyễn Hữu Lễ trình bày có hệ thống trong cuốn phim tư liệu: Sự Thật Về Hồ Chí Minh); việc đặt để hình tượng Hồ Chí Minh trong chùa còn là sự hạ thấp các Đức Phật, làm bần nơi thờ tự, gây ra tình trạng hổ lốn trong Đạo Phật.

Tuy nhiên, khác hẳn với các chùa chiền, tôi không hề thấy có ảnh tượng Hồ Chí Minh được trưng bày trong các nhà thờ hoặc thậm chí ở nơi khuôn viên thánh đường của Công giáo. Điều này có thể hiểu được, vì người Công giáo có giáo lý rõ ràng, mà trong đó việc thờ kính các ngẫu tượng là một điều tối kỵ, là một sự xúc phạm đến Thiên Chúa một cách nặng nề, vi phạm Điều răn đầu tiên trong mười Điều răn (Xh 20,2-5), và người tín hữu Công giáo nào cũng đều ý thức được điều đó.

Nhưng khi xem đoạn Video về cuộc rước Tháng hoa Đức Mẹ 2010 vừa qua tại Giáo xứ Dị Nậu, huyện Thạch Thất – Hà Nội, quê hương của Đức Giám mục An-tôn Vũ Huy Chương được đăng tải ngày 26/06/2010 trên trang website nuvuongcongly.net, tôi thực sự sửng sốt và ghê tởm.

Hình ảnh ngẫu tượng HỒ CHÍ MINH (tượng bán thân, màu vàng) được đặt chung với tượng Thánh giá và tượng Đức Maria, làm tôi nhớ đến hình ảnh con bò vàng trong sách Cựu Ước (Xh 32, 1-6).

Thiên Chúa yêu thương dân Ít-ra-en, cứu họ khỏi ách nô lệ của Ai-cập để dẫn đưa họ vào đất hứa chảy sữa và mật, cho họ đi qua Biển đỏ khô cạn; khi dân đói, Người cho man-na và chim cút từ trời xuống làm của ăn; khi dân khát, Người cho tảng đá vọt ra mạch nước cho Dân của Người uống v.v.

Thế mà, đang khi Mô-sê gặp Chúa ở trên đỉnh núi Xi-nai để đón nhận Lễ Luật được ghi bởi chính tay Thiên Chúa, thì dân chúng ở dưới chân núi đã đúc bò vàng và quỳ lạy thờ nó, họ nói: “*Hỡi Ít-ra-en, đây là thần của người đã đưa người lên từ đất Ai-cập.*”

Cũng vậy, Thiên Chúa đã thương yêu Giáo Hội Việt Nam, đã cho hạt giống Phúc Âm nảy nở sinh hoa kết trái, có nhiều chứng nhân anh hùng, trong số đó đã có 117 Đấng đã được Hội Thánh tôn phong lên bậc Hiển Thánh và 01 Chân Phúc. Đặc biệt trong Năm Thánh 2010 này, toàn thể Giáo Hội Việt Nam đang được hưởng bao nhiêu hồng ân lớn lao từ Thiên Chúa và hoa quả trở sinh từ máu các Thánh Tử Đạo: kỷ niệm 350 năm đón nhận hạt giống Phúc Âm và 50 năm thành lập Hàng Giáo Phẩm.

Thế nhưng, khi nhìn vào Giáo Hội Việt Nam trong thời gian này, thay vì thấy một Giáo Hội hiệp nhất, yêu thương, thánh thiện, Giáo Hội của người nghèo, thì chúng ta lại thấy một Giáo Hội đầy rạn nứt, bị khuynh loát, bị quốc doanh hóa. Các vị chủ chăn làm ngơ trước tiếng thét gào của người nghèo, người đòi nhân phẩm làm người, người bị bỏ rơi bên lề xã hội, làm ngơ trước sự mục rỗng, thối nát, băng hoại của xã hội. Con chiên hoang mang, mất phương hướng. Và ghê tởm nhất là thay vì phải kính thờ, yêu mến và tạ ơn Thiên Chúa vì những hồng ân Người đã thương ban cho Giáo Hội Việt Nam trong suốt 350 năm qua, thì người ta lại đi thờ ngẫu tượng Hồ Chí Minh một cách công khai, giống như dân Ít-ra-en thờ con bò vàng vậy.

Trước đây dân Ít-ra-en phục lạy trước bàn thờ con bò vàng nói rằng: “*Hỡi Ít-ra-en, đây là thần của người đã đưa người lên từ đất Ai-cập.*” Thì nay với cách rước thờ ngẫu tượng vàng Hồ Chí Minh, người ta có lẽ cũng đã nói rằng: *Hỡi các tín hữu đồng chí, đây là thần của người đã đưa người tiến lên thiên đường XHCN từ Giáo Hội Việt Nam.*

Việc thờ kính Hồ Chí Minh, đặt ngẫu tượng Hồ Chí Minh ngang hàng với Thiên Chúa, không những là một sự xúc phạm nghiêm trọng và chối bỏ Thiên Chúa một cách công khai, mà còn đánh mất phẩm giá làm người (Bài giáo lý cầu nguyện bằng Thánh Vịnh 116 của Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II ngày Thứ Tư 01/09/2004 về Thánh Vịnh 115 cho Kinh Tối Chúa Nhật, Tuần Thứ Hai).

Chính các vị chủ chăn của Giáo Hội Việt Nam phải chịu trách nhiệm đầu tiên về tình trạng PHẢN BỘI và CHỐI BỎ THIÊN CHÚA này.

Xưa kia, chính A-ha-ron, là người đã được xúc dầu tấn phong làm tư tế, đã thu gom các đồ trang sức của con cái Ít-ra-en đúc con bò vàng và lập bàn thờ thờ nó. Nếu A-ha-ron không chấp nhận việc đúc bò vàng, không lập bàn thờ thờ bò vàng, mà thay vào đó biết hướng dẫn dân chúng hướng về Thiên Chúa, thì làm gì có chuyện con bò vàng, làm gì có chuyện bội tín của Dân Chúa.

Hôm nay, nếu các vị chủ chăn của Giáo Hội không cho phép việc thờ kính Hồ Chí Minh, không chấp nhận quỳ gối trước quỳ quyền vô thần, mà sống và thực hiện đúng sứ vụ MỤC TỬ của mình mà Thiên Chúa và Hội Thánh đã trao ban cho khi lãnh nhận tác vụ Linh Mục/Giám Mục, thì sẽ không có tình trạng thờ bái ngẫu tượng Hồ Chí Minh như ở Dị Nậu, GP Hưng Hóa hiện nay.

Xưa kia Mô-sê đã cầu xin Thiên Chúa nguôi cơn giận, đoái thương dân Ít-ra-en và không trừng phạt họ. Thiên Chúa đã chấp nhận lời cầu xin của Mô-sê. Hôm nay đây, ai sẽ là Mô-sê để cầu xin Thiên Chúa nguôi cơn giận? Hội đồng Giám mục ư? Các ngài có “miệng” đâu mà nài xin Thiên Chúa được vì “*chưa bao giờ nghe tiếng nói chính thức của giáo hội Công giáo lên tiếng cho những người nghèo, người bị giam cầm, bắt bớ, đánh đập, thậm chí là giết chết ngay trong những giáo dân, linh mục của mình chưa nói đến toàn xã hội*” (Nhìn sang Giáo hội Cuba thấy khác gì Giáo hội Việt Nam? – nuvuongconglyn.net 08/07/2010). Tòa Thánh ư? “Vatican thì quá xa, lại xem ra không hiểu rõ tình hình Việt Nam, và được báo cáo theo một định hướng có chủ trương” (Người nghèo và số sót – LM An-rê Đỗ Xuân Quế), nên Tòa Thánh khó có thể làm trung gian cầu xin Thiên Chúa nguôi giận được. Đức nguyên TGM Hà Nội Ngô Quang Kiệt? Vâng, Ngài có thể làm Mô-sê đứng ra xin Thiên Chúa bớt cơn giận. Nhưng đáng tiếc, Mô-sê Ngô Quang Kiệt lại bị thế lực “bò vàng” và tay sai của chúng “búng” ra khỏi đoàn chiên rồi, đến bây giờ bật âm vô tín!

Như vậy, xem ra chẳng có ai có thể đứng ra làm Mô-sê cầu xin Thiên Chúa để Người bớt cơn giận được. Phải chăng không phải ai khác cầu thay cho chúng ta, mà chính toàn thể Giáo Hội Việt Nam phải cầu xin, sám hối. Từng người, từ Hồng y, Giám mục, Linh mục đến Giáo dân phải trực tiếp đối diện với Thiên Chúa. Giáo Hội Việt Nam phải tự đập nát con “bò vàng” này ra mà uống như dân Do-thái xưa đã làm và trở về với Thiên Chúa. Như vậy, nhờ nhớ lại việc tổ tiên của chúng ta đã anh dũng đổ máu đào vì trung tín với Thiên Chúa, cùng với sự sám hối thành thật của chúng ta, hy vọng rằng Thiên Chúa từ bi, nhân hậu và hay thương xót sẽ nguôi cơn giận mà không nổi cơn thịnh nộ giáng phạt con cái của Người. Nếu không **“cái riu đã đặt sẵn ở gốc cây rồi”** (Lc 3,9)

Phùng Quang